

§ 5.

Det i §§ 1—4 omhandlede personlige Tillæg udredes af Statskassen. For saa vidt Tillægget ydes til Pensionister eller understøttede af den offentlige Folkeskole udenfor København eller til de i Lov Nr. 351 af 7. August 1922 § 6 nævnte fhv. tyske Lærere (Lærerinder) eller til saadannes efterladte, udredes det dog med Halvdelen af vedkommende Skolefond og Halvdelen af Statskassen, hvilket Delingsforhold overensstemmende med § 33, 2. Stk., i Lov Nr. 61 af 29. Marts 1904 ogsaa gælder med Hensyn til Forhøjelser og Tillæg efter Lov Nr. 173 af 1. Maj 1923, § 1, Stk. 1—3, til fhv. Folkeskolelærere og efterladte.

§ 6.

I Tilfælde, hvor vedkommende Minister tillader en Pensionist at nyde sin Pension i Udlandet, skal Ministeren være bemyndiget til at udstrække Tilladelsen til ogsaa at omfatte det i nærværende Lov omhandlede personlige Tillæg og alle ved Loven af 1. Maj 1923 bevilgede Tillæg undtagen Dyrtilstillæg.

§ 7.

Fra denne Lovs Ikrafttræden bliver de indtil det fyldte 15. Aar løbende Børnetillæg og Børnepensioner at forlænge indtil det fyldte 18. Aar, ligesom Børnetillæg og Børnepensioner, der fremtidig ydes efter §§ 11 og 13 i Lov Nr. 89 af 19. April 1907 om Pensionering af civile Funktionærer og Haandværkere m. fl. ved Hæren og Søværnet tilstaaes for Tiden indtil det fyldte 18. Aar.

§ 8.

Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1925.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Allerede kort efter, at Lov Nr. 173 af 1. Maj 1923 var traadt i Kraft, fremkom der fra Pensionisternes Side Klager over, at navnlig de af Pensionisterne, der ikke havde nydt godt af de i 1908—09 givne almindelige Lønningsforbedringer, ikke ved Loven af 1. Maj 1923 havde faaet deres Pensioner tilstrækkelig supplerede.

Som Forarbejde til en Undersøgelse af disse Klagers Berettigelse udsendte Finansministeriet derefter i Maj 1924 Spørgeskemaer til de Egenpensionister, der var pensionerede inden Udgangen af 1912, og til de Enkepensionister, der var pensionerede inden Udgangen af 1912 eller hvis Mænd var pensionerede inden dette Tidspunkt. Tanken var gennem en statistisk Bearbejdelse af disse Skemaer at vinde et Overblik over disse Pensionisters Forhold med Gruppering efter Etat, Alder, Pensioneringstidspunkt, Tjenestetids Længde, Pensionens Størrelse (baade den oprindelige og den nu-

værende og — skønmæssig anslaaet og saa vidt mulig — ogsaa den Pension, de paagældende kunde have haft efter Tjenestemandslovens Lønnings- og Pensionsregler) m. m.

Efter at dette Materiale var indkommet, beregnet og statistisk bearbejdet, nedsatte Finansministeriet under 11. Oktober 1924 et Udvalg, bestaaende af 2 Repræsentanter for Pensionsdepartementet og 1 Repræsentant for Pensionist-Landsforeningen, med den Opgave at videreføre Undersøgelsen om, hvorvidt de i Loven af 1. Maj 1923 givne Regler maatte anses for fyldestgørende og i benægtende Fald at afgive Betænkning om, paa hvilken Maade Manglerne kunde afhjælpes. Dette Udvalgs enstemmig afgivne Betænkning af 11. November 1924, der aftrykkes nedenfor som Bilag, danner Grundlaget for det nu fremsatte Lovforslag, idet man i det hele har kunnet tiltræde ikke blot de ledende Be-